

[Forsvarsministeren.]

kredsen den 26. marts fik meddelelse om, at han kunne få sit ønske opfyldt.

I dette tilfælde har vi altså hjulpet den pågældende med at få et ønske opfyldt, og det er i denne forbindelse, synes jeg, mindre rimeligt at klage over et for kort varsel.

Formanden: Der er for meget uro i salen.

Bækgaard: Jeg vil gerne takke den højtærede minister for det imødekommende svar.

Hvad angår det nævnte eksempel, kan jeg forstå, at der foreligger en misforståelse, og jeg er glad ved, at den højtærede minister er inde på, at det bliver rettet.

Men jeg må måske så stille et tillægs-spørgsmål. Det drejer sig om de værnepligtiges genindkaldelse. Jeg har i de sidste dage læst i dagspressen, at der er ønske fremme om højere løn til de genindkaldte. Det synes jeg ikke kan være rigtigt, da det foruden at belaste statskassen vil kunne få uheldige bivirkninger, som jeg ikke skal komme nærmere ind på. Derimod ved jeg, at tidspunktet for genindkaldelserne virker uheldigt for arbejdsrytmen i landbruget, som jo har sin spidsbelastning under forårs- og efterårsarbejdet samt i høsten.

Jeg ved, at forsvarsministeriet hvert år får mange henvendelser om fritagelse for genindkaldelse netop af disse grunde, og derfor vil jeg gerne spørge, om den højtærede minister eventuelt gennem forhandling med landbrugsorganisationerne kunne medvirke til, at genindkaldelserne finder sted på det tidspunkt, hvor de griber mindst forstyrrende ind i det sæsonprægede landbrugsarbejde.

Forsvarsministeren (Victor Gram): Jeg er også blevet bekendt med det nævnte spørgsmål om en højere løn for de genindkaldte, og jeg kan blot sige, at det spørgsmål i hvert fald ikke er aktuelt.

Med hensyn til det andet spørgsmål ligger det således, at der i realiteten til stadighed er kontakt mellem forsvarsministeriet og landbrugsorganisationerne, således at vi gennem forhandlinger søger at finde frem til det for landbruget mest velegnede tidspunkt for efterårsøvelserne og dermed for genindkaldelserne. Det gør man også i

øjeblikket. Men det er unægtelig — det gælder både for landbrugets folk og for forsvarsministeriets folk — vanskeligt på forhånd at afgøre, hvordan vejret vil blive i de pågældende situationer, så man kan trods aftaler komme ud for overraskelser.

Hermed sluttede spørgsmålet

Af *Aksel Larsen* til finansministeren:

„Hvilke tilsagn har regeringen givet de ærede medlemmer hr. Westerby og hr. Diderichsen angående anvendelsen eller ikke-anvendelsen af det forventede kasseoverskud for finansåret 1965-66?“

Aksel Larsen: Jeg har i dagspressen set, at det ærede medlem hr. Westerby har holdt en tale i Holbæk i søndags, hvor han bl. a. har udtalt følgende, som jeg gerne vil have lov til at citere:

„Børge Diderichsen og jeg er blevet stormomsust, fordi vi har gjort, hvad vi har sagt vi ville. Det var naturligt, at vi havde drøftelser med regeringen, før vi ville stemme for disse hundreder af millioner. Vi måtte have et tilsagn om, at kasseoverskuddet ville blive forvaltet i den ånd, i hvilken bevillingerne blev givet, altså at kasseoverskuddet ikke skulle gå ind i omsætningen. Vi blev presset meget stærkt for at træde ind i regeringen, og vi sagde nej gentagne gange.“

Der er naturligvis allerede i den del af det ærede medlem hr. Westerbys tale ting, som maner til eftertanke, således at de blev „presset meget stærkt for at træde ind i regeringen“, at de sagde nej gentagne gange, men formentlig ikke har sagt nej hele tiden. Men det skal jeg nu lade ligge ved denne lejlighed. Det, der har større interesse for folketinget, er at få at vide, om de to medlemmer har fået noget tilsagn vedrørende kasseoverskuddet, og hvilket tilsagn de har fået.

Det kunne naturligvis være tvivlsomt, hvilken minister jeg skulle rette spørgsmålet til, men da kasseoverskuddet er noget, der sorterer under den højtærede finansminister, og da han givetvis er vidende om, hvilke tilsagn der af regeringen er givet de to ærede medlemmer, har jeg rettet mit spørgsmål til finansministeren.